

FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

pondělí 15. 2. 2010

DNES SOUTĚŽÍ

Soutěžní klání o titul Komédie roku 2009 zahajuje pražské Švandovo divadlo na Smíchově komedií **Kdo je tady ředitel?** Čeká vás skvělá dánská komedie Larse von Triera, jednoho z nejvýraznějších filmových tvůrců dneška. Připomeňme alespoň jeho Antikrista, Prolomit vlny, Dogville či Tanec v temnotách.

A ZÍTRA VÁS POBAVÍ

V úterý začínáme v pět hodin na Jevištní zkušebně, kam zavítají moderátorka a šansoniérka Ester Kočičková a ukrajinská klavíristka, skladatelka a brilantní zpěvačka Kateryna Kolcová s tragikomickým opusem **Úklid / Prybyrannja**, jenž je slovy autorek „pohledem do života dvou politováníhodných žen středního věku“. Páteř představení netvoří obvyklé dialogy zúčastněných postav, nýbrž jimi interpretované písně.

Městské divadlo bude pak od sedmi večer patřit domácímu souboru, který do soutěže vysílá současnou grotesku **Čistírna**. Dva zlodějičci v podání Josefa Pejchala a Jana Musila zaútočí nejen na jeden trezor, ale i na vaše bránice! Proto neseďte doma a přijďte se i zítra výborně pobavit!

Daniel Hrbek – ředitel Švandova divadla a režisér komedie Kdo je tady ředitel?

Režiroval jste komedii Kdo je tady ředitel?, která sahají letošní ročník festivalu. Přikláníte se raději k inscenování komediálních žánrů, či spíše klasiky, která rovněž nechybí na vašem seznamu režii?

Dle výčtu mých inscenací zjišťuji, že se evidentně přikláním k inscenování komedie – a to jak klasické, tak současné.

Jak jste se dostal k titulu Kdo je tady ředitel?

Našla ho dramaturgyně Martina Kinská, která mi sehnala scénář, a na základě zážitku z jeho četby jsme se rozhodli scénář adaptovat pro divadlo. Film jsem pak viděl asi půl roku potom, co jsme začali na scénáři pracovat a měli jsme základní obsazení.

Jako divák preferujete komedie či vážné hry?

Jako divák mám rád především dobré divadlo, což je pro mě každé, u kterého se nenuším.

Budete mít i v příštích letech zájem představovat své

tituly na GRAND Festivalu smíchu?

Ano, jistě, bude-li o ně zájem. Posledně jsme tu byli s Mandragorou a moc se nám tu líbilo.

Postavil jste se někdy sám na prkna, která znamenají svět?

Ano, nejdříve v Šumperku a pak v Olomouci jsem začínal jako herec-elév. Pak jsem studoval DAMU a ve druhém ročníku získal herecké angažmá v Divadle Na zábradlí. Ve stejnou dobu jsem se, zřejmě i díky fascinaci osobností Petra Lébla, začal zajímat o režii. Z divadla na Anenském náměstí jsem odešel po dvou letech, začal studovat režii a založil spolu s Petrem Svojtkou a dalšími spolužáky ze školy Divadelní sdružení CD 94. Od té doby jsem se objevoval na jevišti jen v případě potřeby (záskoky). A tak je tomu i dodnes.

Jste ředitelem a zároveň režirujete několik inscenací ročně. Je zřejmě těžké tyto dvě náročné profese skloubit...

Realizují ročně spíše jen jednu režii, právě proto, že kloubit tyto dvě profese dohromady je bohužel čím dál těžší.

Máte nějaký vztah k Pardubicím, zavítáte občas do Východočeského divadla? Je případně nějaká hra, která vás zde zaujala?

Snad mi patrioti odpustí, ale k Pardubicím zatím žádný specifický vztah nemám, jen jednu vzpomínku ze studií: kdysi, když jsem studoval, jsem tu byl na premiéře a po ní jsem s kamarády skončil v nějakém baru. V pokročilé hodině jsem začal hrát na piáno a hosté mi začali nosit peníze, abych hrál na přání. A já hrál a hrál... Pak přišla zavírací hodina a jeden z hostů se dožadoval vrácení svých peněz s tím, že nečekal, že už se bude zavírat a že mi dal moc peněz (tuším, že se jednalo o padesát korun)... No, celý večer končil honičkou po Pardubicích, kdy mě nakonec pomáhali a ochránili místní policisté...

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchů.

S předskokanem festivalu Víťou Marčíkem

Už v pátek 12. února se na Jevištní zkušebně uskutečnily dvě představení v rámci X. ročníku GRAND Festivalu smíchu. Předskokanem festivalu byl **Víťa Marčík** se svým Teátrem a jejich působilá pohádka Popelka.

Název Teátr Víti Marčíka napovídá, že jste zakladatelem tohoto kočovného divadla. Povězte, jak dlouho již divadlo funguje a jaké byly vaše divadelní začátky?

Já jsem začal hrát divadlo pozdě. Sedm let amatérsky do devadesátého roku a poté jsem hrál dva roky v Českých Budějovicích. Takže Teatr Víti Marčíka vznikl v roce 1992. Nemám však pocit, že bych byl herec, považuji se spíše za vypravěče.

Pracujete na svých inscenacích sám, či s někým spolupracujete?

Vždy nepracuji sám. Například Popelku hrají se svým synem. Občas spolupracuji s různými komedianty či kamarády. Inscenaci Romeo a Julie hrajeme až v devíti lidech, a tak se to různě mění. A jako velkou oporu musím zmínit svou ženu Evu, bez ní bych toto divadlo vůbec dělat nemohl. Ona mi velmi pomáhá jak s rodinou, tak s loutkami.

Jak velký prostor ve vašich inscenacích zaujímá improvizace a kde berete inspiraci pro tvorbu?

To je různé. Když hrají sám, dovolím si improvizovat více. Spíše záleží na tom, komu to vyprávím. Podle toho se přizpůsobuji, ale není to tak, že bych základ měnil, spíš jde o tu komunikaci s divákem a o to, zda hrají pro dospělé nebo pro děti. Mě na tom mém způsobu divadla baví, že si můžu určovat tempo inscenace sám podle reakcí publika.

Hrajete pohádky pro dětské publikum, ale i divadelní hry pro dospělé, s kým se vám lépe spolupracuje?

Mám rád, když je to namíchané. Často hrajeme loutkové divadlo, i když loutkař nejsem. Cítím, že by se loutkové divadlo nemělo hrát jen pro malé děti. Osobně bych nejraději hrál loutkové divadlo jenom pro dospělé, ale ti zase bohužel tento druh divadla moc nevyhledávají.

Jak jste se dostal na GRAND Festival smíchu a po kolikáté se již účastníte?

Tuším, že jsem tu potřetí. Ale abych se přiznal, GFS jsem nezařizoval já, nýbrž můj spolupracovník, a já sám nevím, jak jsme se tu ocitli. (smích) Poprvé jsem však hrál na divadelní zkušebně a musím říct, že to byla práce velmi příjemná.

O pohádce Popelka tvrdíte, že je vhodná pro děti od 5 do 100 let. Znamená to tedy, že si u této pohádky přijdou na své i dospělí diváci?

Tato Popelka je de facto pohádka se smutným koncem, připravovaná spíše pro druhý stupeň základních škol a výše, takže když na ni přijdou malé děti, je to poměrně problém, jelikož Popelka na konci umře a malé děti nepochopí tu správnou pointu.

Vezmeme-li vás z pozice diváka, navštěvujete divadlo a jaké máte rád druhy a žánry?

Abych se přiznal, chodím do divadla velice málo. Nechci tím říct, že ho nemám rád, ale v těch dvou letech práce v Jihočeském divadle jsem v sobě objevil nelibost vůči té nalinkované hierarchii a profesnímu rozdělení. Ale samozřejmě chápu, že to tak musí být. Městské divadlo má dotace od města a musí splnit určitý počet premiér za sezónu, bez tohoto rozdělení by to zkrátka nešlo.

Pane Marčíku, děkuji vám mockrát za rozhovor a v dalších „kočovných“ letech přeji mnoho úspěchů a zlomte vaz!

HaR

Deset let festivalu s podporou Českého rozhlasu Pardubice

Již tradičním mediálním partnerem GRAND Festivalu smíchu je Český rozhlas Pardubice. Proto jsme pár otázek položili vedoucímu marketingu pardubického rozhlasu Ing. Radimu Jelínkovi, do jehož kompetence spadají právě mediální partnerství a záštity. Čím si GRAND Festival smíchu získal takovou přízeň pardubického rozhlasu?

GRAND Festival smíchu patří mezi nejvýznamnější kulturní akce našeho kraje. A protože Český rozhlas Pardubice informuje o důležitém dění v Pardubickém kraji, je podpora této prestižní akce logická. Navíc kdo jiný by mohl o festivalu lépe informovat než naši erudovaní kulturní redaktoři...

Jak tedy o festivalu informujete?

Začnu tím aktuálním: podrobné informace o jubilejním X. ročníku GRAND Festivalu smíchu, reportáže, rozhovory, pohledy do zákulisí, perličky i drby mohou posluchači slyšet v našem vysílání ve Festivalovém okénku. To v době festivalu vysíláme každý všední den v 8:40 a 13:50, o víkendu v 8:20 a 15:50 hodin. Zájemci mohou také navštívit naše internetové stránky <http://pardubice.rozhlas.cz>, kde najdou příspěvky, které ve vysílání zmeškali. Kromě tohoto jsme o přípravách a programu letošního GRAND Festivalu smíchu již mnoho reportáží odvysílali. Bavíme se o festivalu smíchu, legrace a zábavy. Napadá mě, hodí se vlastně smích k veřejno-právní rozhlasové stanici?

Zcela jistě ano. Ale musí jít o smích vyvolaný inteligentním a jemným humorem, úsměvnou situací. Takový humor – řekneme vliďný smích, který pohladí na duši – naše vysílání nabízí. Určitě k nám ale nepatří kýčovitá „sranda“, vulgární vtípky a křečovitý smích. A vidíte, to je i další důvod, proč Český rozhlas Pardubice podporuje právě GRAND Festival smíchu, festival totiž nabízí onen jemný, inteligentní humor, kterého je stále méně.

Takže takový humor i divadlo ve vašem vysílání místo mají...

Samozřejmě. To nejlepší z českého humoru nabízíme ve vysílání od pondělí do soboty po 22. hodině v komponovaném pořadu Divadlo NOC. A když jsme u divadla, tak vás mohu pozvat do rozhlasového Divadelního klubu – pořadu, který je věnován historii i současnosti Východočeského divadla a vysíláme ho vždy poslední sobotu v měsíci mezi 17. a 19. hodinou.

Děkuji za rozhovor a příjemnou zábavu!

Ras

Připravili Jana Uherová a Radek Smetana, foto Michal Klíma

Generální sponzor festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzor cen festivalu

Významní sponzoři festivalu

Mediální sponzoři festivalu

Vše o festivalu, informace o programu, zajímavosti z průběhu festivalu, rozhovory s herci a režiséry i perličky a drby ze zákulisí nabízí Festivalové okénko ve vysílání Českého rozhlasu Pardubice. Festivalové okénko naladíte na frekvenci 104,7 FM v průběhu festivalu ve všední dny v 8:40 a 13:50 hodin, o víkendu pak v 8:20 a 15:50 hodin.

Ubytování zajišťuje

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje.

Statutární město Pardubice podporuje GRAND Festival smíchu. Pod záštitou Ministerstva kultury ČR a primátora města Pardubic Ing. Jaroslava Demla.

Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.